

Eens wijd verspreid, ligt zijn belangrijkste leefgebied tegenwoordig in de Sierra Morena en de Coto Doñana, het zuidelijk deel van Spanje. Fokprogramma's, bescherming en bijvoeding met konijnen moeten hem voor uitsterven behoeden.

De Iberische lynx (*Lynx pardinus*) is een katachtige met lange poten en een korte staart met een zwarte kwast op het uiteinde die hij rechtop houdt in tijden van gevaar of nervositeit.

Zijn karakteristieke puntige oren eindigen met een kwast van zwarte stijve haren welke de typische vorm van zijn silhouet uitmaken en hem helpen met zijn camouflage.

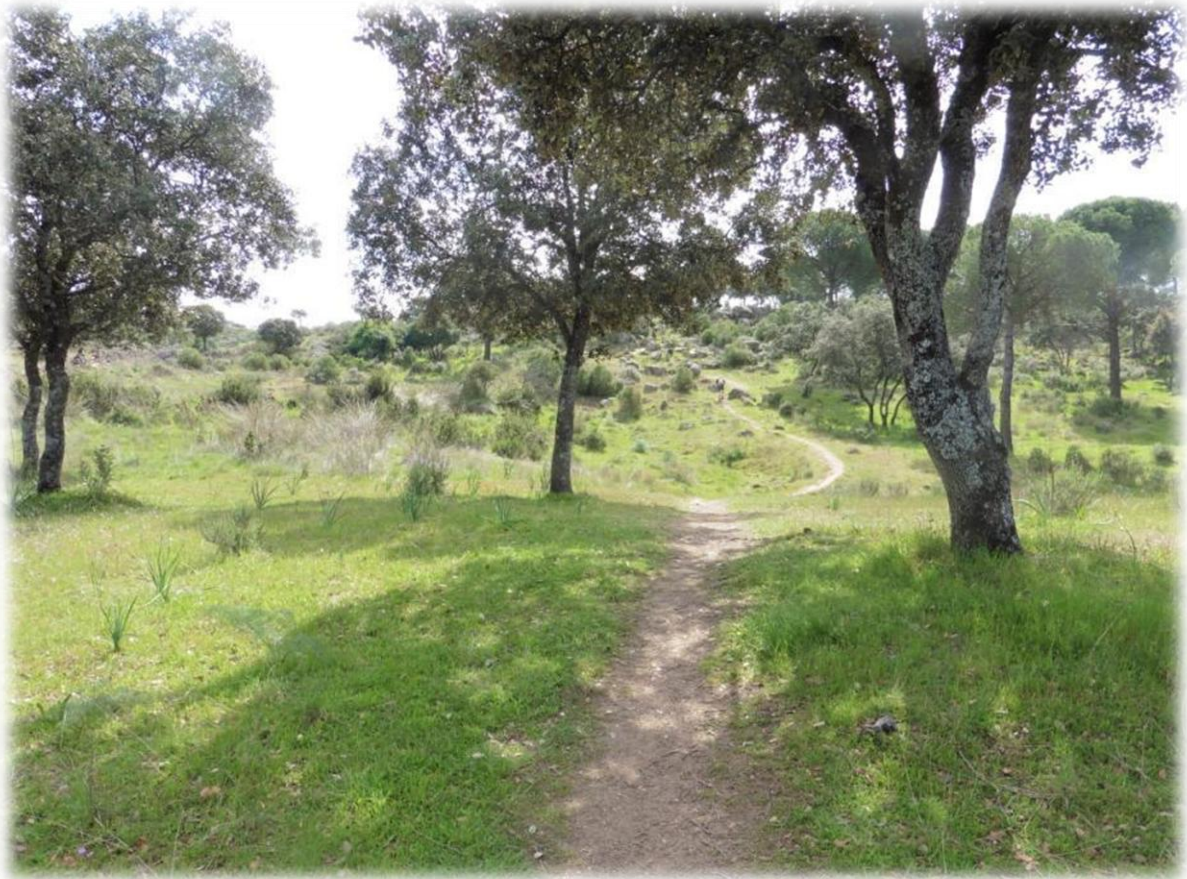

De bakkebaarden van de lynx zijn zeer karakteristiek, zij hangen aan de wangen van het dier en zij worden groter met zijn leeftijd.

Deze soort van habitat verschaft beschutting en voedsel, vooral konijnen die 90 % uitmaken van zijn voeding. In 2015 schatte men dat er 400 exemplaren waren in dit natuurpark.

Hun schuilplaatsen bevinden zich op plaatsen die goed beschermd en verborgen zijn zoals rotsen, bomen en hollen.

De Iberische lynx is waarschijnlijk de enige vleeseter die een specialist is in konijnen. Het voedsel van de lynx bestaat voor ongeveer 90 % uit konijnen. Hij eet ook hoefdieren, patrijzen, kleine zoogdieren en vogels. Het aantal van deze prooien in zijn dieet verschilt van de tijd van het jaar en van de beschikbaarheid van deze prooien in zijn gebied. Jules heeft voet (poot) sporen gevonden van een lynx.

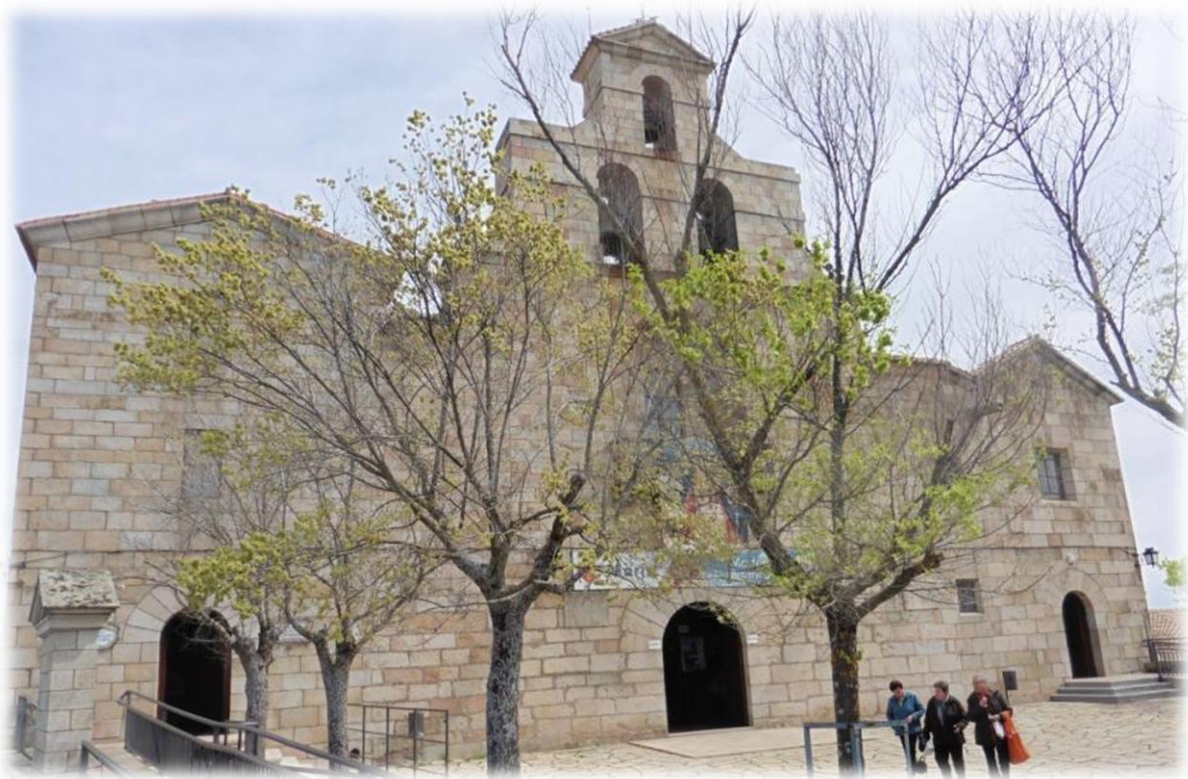

Om de zegen en de bescherming te krijgen van de Virgen de la Cabeza (de maagd van het hoofd) dien je het pelgrimspad op handen en knieën te beklimmen. Het is een pijnlijke tocht van een paar honderd meter bergop. Tijdens de klim is het niet toegestaan om even te gaan zitten of recht te staan, er dient steeds één knie de grond te raken.

Volgens een legende verscheen op 12 augustus 1227 het hoofd van de Heilige Maagd Maria voor een herder. Uit dankbaarheid voor de verschijning bouwden de inwoners van het dorp een kerk.

De plaveien uit natuursteen zijn al niet echt vlak. Maar om de bedevaartstocht nog wat pijnlijker te maken heeft men ook nog kleine korreltjes grint over het pad gestrooid. Hoe dichterbij het klooster, hoe steiler het pad wordt.

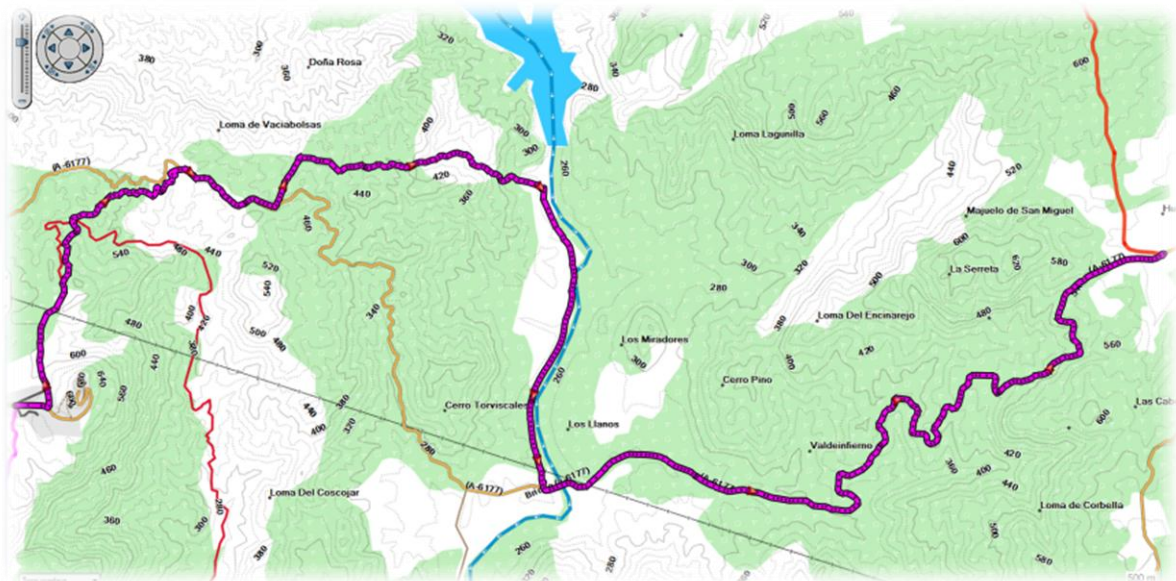
Elke laatste zondag van april komen in Virgen de la Cabeza tussen de 500.000 en 600.000 pelgrims samen. Velen komen met de auto, maar ook velen zijn al lopend, dagen of zelfs weken, onderweg wegens een kompromis die ze na moeten komen. Tijdens de processie wordt het standbeeld van de Heilige Maagd gedragen. Dit begint rond 11 uur 's ochtends en duurt ongeveer 4 uur. Het evenement is zowel vrolijk als emotionerend.

Donderdag 23 maart 2017

- Van : Virgen de la Cabeza 480 m
- Naar : El Rancho 520 m
- Afstand : 17 km
- Stijgen : 650 m
- Dalen : 750 m
- Duur : 5 uur

We werpen nog een laatste blik op Vigen de la Cabeza. De stad heeft een bloedige geschiedenis achter de rug ten tijde van de Burgeroorlog. Het nabijgelegen Santuario de Nuestra Señora de la Cabeza werd zowat een jaar belegerd en er vielen vele slachtoffers.

Ongeveer 200 burgerwachten en een 1.000 tal burgers verscholen zich in het Heiligdom. Op 1 mei 1937 heroverden de soldaten van de regering van de Tweede Spaanse Republiek het Heiligdom. Door de vele bombardementen lag het klooster grotendeels in puin.

In het begin van de dag is het nog zonnig maar koud. In de namiddag begint het te regenen. Het zal de enige regen zijn die we te verwerken krijgen tijdens het stappen deze vakantie.

De GR 48 wordt aangeduid met de gekende wit-rode strepen, veelal geschilderd op een houten paaltje. Soms staan er ook wegwijzers waar dan ook de vermelding GR 48 op staat.

Dit is al wat er nog rest van een konijn dat dienst gedaan heeft als maaltijd voor de lynx. De toename van de lynx heeft alles te maken met het verbeterde konijnenbestand. Zowel in Andújar als in de Donana zie je overal fysieke ingrepen om het konijnenbestand op te krikken. Overleg met grondeigenaars (vergroting draagvlak, aanleg kunstmatige konijnenburchten) en infrastructurele voorzieningen om het aantal verkeersslachtoffers terug te dringen, hebben gunstig gewerkt.

Aan de korstmossen te zien heeft een kunstenaar heel lang geleden een everzwijn gekapt uit een rots. Een mooi staaltje beeldende kunst.

Ondanks de koude en de regen is het vandaag toch terug een mooie tocht geweest. En eens we in de auto zaten hield het op met regenen en kwam de zon er door.

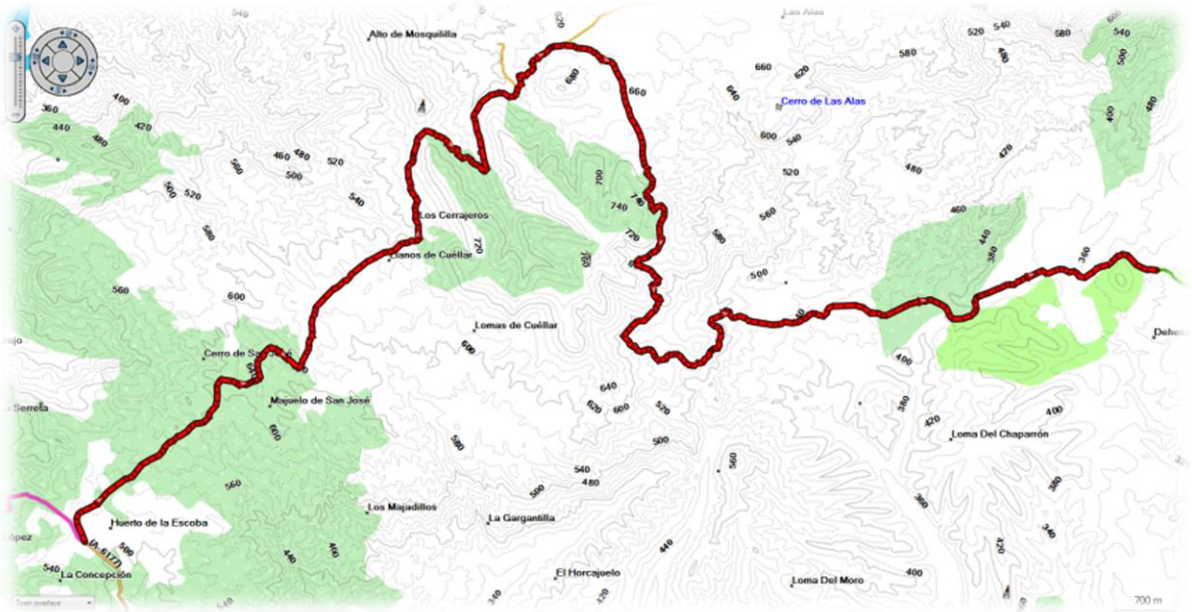

Vrijdag 24 maart 2017

- Van : El Rancho 520 m
- Naar : Dehesa de Las Yeguas 360 m
- Afstand : 21 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 6 uur

De (gewone) brem (*Cytisus scoparius*) is een struik en kan een hoogte van 2 m bereiken. Van de twijgen van brem kunnen bezems gemaakt worden. In het verleden werd de vezel van de plant in tijden van schaarste gebruikt als vervanger van jute.

Als de twee groepen elkaar ontmoeten worden de autosleutels overhandigd en het waypoint van de ene gps naar de andere gps, draadloos, getransporteerd zodat we weten waar de auto staat.

Af en toe komen we in een gebied waar de mist de overhand krijgt. De mist komt dan ook nogal dikwijls voor in hoger gelegen gebieden waarbij je dan ook de panoramische uitzichten mist. Die gaan dan letterlijk de mist in.